Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

6 март 2012 година *

„ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Изключване от финансиране на някои разходи — Плодове и зеленчуци — Задължение за доказване на разходите — Условия за признаването на организациите на производители“

По дело T-230/10

**Кралство Испания**, представлявано първоначално от г-н M. Muñoz Pérez и г-н A. Rubio González, впоследствие от г-н Rubio González, abogados del Estado,

жалбоподател,

срещу

**Европейска комисия**, за която се явява г-н F. Jimeno Fernández, в качеството на представител,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение 2010/152/ЕС на Комисията от 11 март 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 63, стр. 7) в частта, в която с него се изключват някои разходи, направени от Кралство Испания в сектора на плодовете и зеленчуците,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 ноември 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

## Решение

### Фактическа обстановка

1 След пет разследвания на помощите в сектора на плодовете и зеленчуците с номера FV/2004/381/ES, FV/2005/301/ES, FV/2005/302/ES, FV/2006/354/ES, FV/2005/385/ES, осъществени от службата на Комисията на Европейските общности за контрол на разходите за земеделие, на основание на разпоредбите на член 7, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно финансирането на общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 103), на 7 април 2008 г. Комисията съобщава на испанските власти изводите си във връзка с посочените разследвания.

2 С писмо от 27 май 2008 г. Кралство Испания иска намесата на помирителния орган. На 29 октомври 2008 г. помирителният орган представя окончателния си доклад. На 25 август 2009 г. Комисията съобщава на Кралство Испания окончателното си становище.

3 Въз основа на изложените в обобщения доклад от 30 септември 2009 г. доводи с Решение 2010/152/ЕС от 11 март 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 63, стр. 7, наричано по-нататък „обжалваното решение“), Комисията решава да изключи от финансиране по-специално два вида осъществени от Кралство Испания разходи в сектора на плодовете и зеленчуците.

4 Комисията, от една страна, прави първа еднократна корекция на разходите, декларирани като разходи за управление на опаковането, поради недопустимост на направените за екологично управление на опаковането разходи, с общ размер от 33 339 525,05 eur. От друга страна, тя прави втора еднократна корекция в размер на 100 %, на обща стойност 4 940 378,44 eur, на помощите, отпуснати на организацията на производителите SAT Royal (наричана по-нататък „OP SAT Royal“), поради нарушения при прилагане на критериите, въз основа на които признаването ѝ станало възможно.

### Производство и искания на страните

5 На 21 май 2010 г. Кралство Испания подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

6 Кралство Испания иска Общият съд:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която изключва от финансиране от страна на Съюза някои нотифицирани от Кралство Испания разходи,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

7 Комисията иска Общият съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

**От правна страна**

8 В подкрепа на жалбата Кралство Испания излага две правни основания. Първото е изведено по същество от допусната от Комисията грешка при прилагане на правото относно изключването на разходите, възникнали във връзка с екологично управление на опаковането, във възприетото от нея тълкуване на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 година относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци (ОВ L 297, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 20, стр. 29) и на Регламент (ЕО) № 1433/2003 на Комисията от 11 август 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на оперативните фондове, оперативните програми и финансовата помощ (ОВ L 203, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 200). Второто правно основание е изведено по същество от допусната от Комисията грешка при прилагане на правото във връзка със слабостите на системата за контрол по отношение на признаването на OP SAT Royal, при възприетото от нея тълкуване на разпоредбите на Регламент № 2200/96 и на Регламент (ЕО) № 1432/2003 на Комисията от 11 август 2003 година относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета по отношение на условията за признаване на организациите на производители и предварително признаване на групи производители (ОВ L 203, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 48, стр. 193).

*По първото правно основание*

9 Във връзка с първото правно основание страните спорят по същество по въпроса дали разпоредбите на Регламенти № 2200/96 и № 1433/2003 налагат организацията на производители (наричана по-нататък „ОП“) да поеме пряко или косвено възникналите във връзка с екологично управление на опаковането допълнителни разходи и същата да приложи към заявлението си за помощ конкретно писмено доказателство, установяващо тези разходи, за да получи предвидената в член 15, параграф 1 от Регламент № 2200/96 финансова помощ.

10 Следва в самото начало да се припомнят разпоредбите и съдебната практика, които са от значение за разглеждането на първото правно основание.

11 Първо, член 15 Регламент № 2200/96 гласи:

„1. Финансовата помощ на [Съюза] се отпуска при предвидените в настоящия регламент условия за организации на производителите, учредяващи оперативен фонд.

Този фонд се поддържа от финансови вноски, събирани от членуващите производители на базата на количествата или стойността на действително изтъргуваните плодове и зеленчуци, както и от посочената в първата алинея финансова помощ.

2. Посочените в параграф 1 оперативни фондове се използват за следните цели:

а) финансиране на оттегляния от пазара при предвидените в параграф 3 условия;

б) финансиране на оперативна програма, която се представя на компетентните национални органи и се одобрява от тях в съответствие с член 16, параграф 1.

[…]

5. Предвидената в параграф 1 финансова помощ се равнява на сумата на посочените в същия параграф и действително заплатени финансови вноски, но ограничена до 50 % от действителните разходи, извършени в съответствие с параграф 2.

[…]“.

12 Член 18 от Регламент № 1433/2003, озаглавен „Заявления“, предвижда в параграф 2, буква в): „[з]аявленията се придружават от подкрепящи документи, които […]: [удостоверяват направените] разходи [във връзка с] оперативната програма“.

13 Съгласно точка 2, буква в) от приложение I към Регламент № 1433/2003, озаглавено „Факултативно съдържание на оперативните програми“, към което препраща член 8, параграф 2 от посочения регламент, оперативните програми могат да включват „специфични разходи за […] мерки за опазване на околната среда, включително разходи, породени от екологично управление на опаковането“.

14 В края на точка 2, буква в) от приложение I към Регламент № 1433/2003 се прави препращане към бележка под линия 3, по смисъла на която:

„Екологичното управление на пакетирането трябва да бъде подходящо обосновано и да следва критериите на приложение II към Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно опаковките и отпадъците от опаковки […]“.

15 Второ, следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика ФЕОГА финансира само действия, осъществени в съответствие с разпоредбите на правото на Съюза в рамките на общата организация на селскостопанските пазари (вж. Решение на Съда от 8 май 2003 г. по дело Испания/Комисия, C-349/97, Recueil, стр. I-3851, точки 45—47 и 49, и Решение на Съда от 24 февруари 2005 г. по дело Гърция/Комисия C-300/02, Recueil, стр. I-1341, точки 32—36 и цитираната съдебна практика).

16 Следва по-нататък да се разгледат доводите, изложени от Кралство Испания в подкрепа на първото правно основание като главно искане.

17 На първо място, следва да се отбележи, че не е правилно поддържаното от Кралство Испания становище за признаване от страна на Комисията, че испанските власти са определили правилно единната ставка от 17 %, която приложили за определяне на съотношението между допълнителните разходи и обичайните разходи. Всъщност от преписката се установява, че Комисията признава, че възприетата в случая ставка от 17 % сама по себе си не е несъразмерна, но за сметка на това тя упреква Кралство Испания за това, че при изчисляване на тази ставка е включило разходите за екологично управление на опаковането, без да представи каквото и да е доказателство, че тези разходи са били направени от ОП или от техните членове.

18 На второ място, следва да се провери дали, както твърди Кралство Испания, Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е поставила изискване разходите, възникнали от екологично управление на опаковането да бъдат непременно направени от ОП.

19 Следва в това отношение да се отбележи, че в съответствие с разпоредбите на член 15, параграф 5, първа алинея от Регламент № 2200/96 отпуснатата от Съюза финансова помощ се изчислява въз основа на „действителните разходи“, по-конкретно в рамките на финансирането на оперативна програма от оперативния фонд. Освен това по силата на разпоредбите на член 18, параграф 2, буква в) от Регламент № 1433/2003 към подадените от ОП заявления за помощи трябва да се приложат доказателства, удостоверяващи разходите, направени в рамките на оперативната програма.

20 От посочените разпоредби се установява, че финансова помощ от страна на Съюза може да бъде отпусната на ОП за оперативна програма само при условие че е доказано поемането на разходите, направени в рамките на посочената програма.

21 Това тълкуване на посочените разпоредби не може да бъде оспорено от изложените от Кралство Испания доводи за обосноваване на твърдението, че такова изискване не се прилага по отношение на оперативните програми, в които са включени разходи, възникнали в резултат на екологично управление на опаковането, доколкото от разпоредбите на Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 година относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ L 365, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 14, стр. 238), посочена в бележка под линия 3 в приложение I към Регламент № 1433/2003 следвало, че управлението на отпадъците е задължение на дистрибуторите, така че не било логично посоченият регламент да изисква ОП да понасят разходите за действия по управление на опаковането, които не следвало да осъществяват.

22 На първо място, следва да се отбележи, че правилото, припомнено в точка 20 по-горе, не изключва отчитането на разходите, възникнали в резултат на екологично управление на опаковането, когато, както в настоящия случай, споменатите разходи са поети пряко от дистрибуторите и косвено от ОП. Всъщност единственото изискване е да се докаже, че разглежданите разходи са понесени пряко или косвено от ОП.

23 След това е добре да се припомни, че Регламент № 1433/2003 определя подробни правила за прилагане на Регламент № 2200/96 по отношение на оперативните фондове, оперативните програми и финансовата помощ. Във връзка с това, както се установява от изложените по-горе в точки 19 и 20 съображения, като предвижда, че към подадените от ОП заявления за помощи трябва да бъдат приложени доказателства, удостоверяващи разходите, направени във връзка с оперативната програма, член 18, параграф 2, буква в) от Регламент № 1433/2003 прилага предвиденото в член 15, параграф 5 от Регламент № 2200/96 правило.

24 За сметка на това нито Регламент № 2200/96, нито Регламент № 1433/2003, нито дори Директива 94/62, към която препраща бележка под линия 3 от приложение I към Регламент № 1433/2003, предвиждат някакво приложимо в рамките на оперативните програми, съдържащи възникнали в резултат на екологично управление на опаковането разходи, изключение от правилото, изведено от разпоредбите на член 15, параграф 5 от Регламент № 2200/96 и на член 18, параграф 2 от Регламент № 1433/2003, според което отпусканата от Съюза финансова помощ се изчислява с оглед на извършените действителни разходи, които следователно са доказани от искащия помощ, т.е. в настоящия случай ОП.

25 От изложените по-горе съображения следва, че Кралство Испания неправилно упреква Комисията за това, че като поискала възникналите в резултат на екологично управление на опаковането разходи да бъдат задължително понесени от ОП, допуснала грешка при прилагане на правото.

26 На трето място, следва да се прецени дали, както твърди Кралство Испания, изискването ОП да докаже, че е понесла пряко или косвено разходите, възникнали в резултат на екологично управление на опаковането е непропорционално.

27 Кралство Испания поддържа по-конкретно, че от една страна, ОП не са длъжни да имат писмено доказателство, установяващо точния размер на платените суми за екологично управление на опаковането, и че от друга страна, дистрибуторите прехвърлят тези разходи на ОП, както и всички други производствени разходи.

28 Във връзка с това следва да се припомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, които си поставя съответната правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко

ограничения, а причинените от нея неудобства не трябва да са прекомерни с оглед на тези цели (вж. Решение на Съда от 4 октомври 2007 г. по дело Geuting, C-375/05, Сборник, стр. I-7983, точка 45 и цитираната съдебна практика).

29 Що се отнася до съдебния контрол върху условията за прилагането на подобен принцип, предвид широкото право на преценка, с което разполага законодателят на Съюза в областта на общата селскостопанска политика, единствено явно неподходящият характер на приетата мярка с оглед на целта, която Комисията възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на такава мярка (вж. в този смисъл Решение по дело Geuting, точка 28 по-горе, точка 46 и цитираната съдебна практика).

30 В конкретния случай следва първо да се отхвърли изложеният от Кралство Испания довод, че приложение I към Регламент № 1433/2003 допуска включването в оперативните програми на разходи, възникнали в резултат на екологично управление на опаковането, без да поставя никакви условия във връзка с лицето, което трябва да ги понесе.

31 Наистина, както вече беше посочено в точка 24 по-горе, Регламенти № 2200/96 и № 1433/2003 не предвиждат никакво изключение от правилото, което следва от разпоредбите на член 15, параграф 5 от Регламент № 2200/96 и на член 18, параграф 2 от Регламент № 1433/2003.

32 Второ, обратно на това, което по същество поддържа Кралство Испания, не може да се приеме, че за доказването на съществуването на разхода, понесен косвено от ОП, е достатъчно да се използва представената като логична хипотеза, според която на практика фактурираната от ОП на дистрибуторите продажна цена била намалена, за да се отчете фактът, че в тежест на последните е задължението да управляват опаковането на съответните продукти.

33 Всъщност, от една страна, такава аргументация явно противоречи на правилото, припомнено по-горе в точка 20. От друга страна, не може да се изключи възможността, вместо да се намалят фактурираните от ОП на дистрибуторите продажни цени, допълнителните разходи, възникнали от екологичното управление на опаковането, да се отразят на един последващ етап в търговската верига посредством увеличаване на фактурираните от дистрибуторите на техните клиенти продажни цени.

34 Следователно само когато кандидатстващото за помощ лице докаже съществуването на направения пряко или косвено разход, може да се счита, че е спазено припомненото по-горе в точка 20 правило.

35 Трето, обратно на това, което твърди Кралство Испания, необходимостта от такова доказване не може да се избегне, когато, както в настоящия случай, държавата членка в съответствие с разпоредбите на Регламент № 1433/2003 е определила приблизително произтичащите от управлението на опаковането допълнителни разходи спрямо обичайните разходи. Всъщност такова твърдение би довело, в нарушение на припомненото по-горе в точка 20 правило, до възможност ОП, които не са направили никакви допълнителни разходи, да се ползват от съответната помощ.

36 От предходните съображения следва, че изложените от Кралство Испания доводи не отчитат в достатъчна степен законната цел, която си поставя разглежданата правна уредба, която цел е да се гарантира, както беше припомнено по-горе в точка 15, че финансовото участие се осъществява в съответствие с правото на Съюза в рамките на общата организация на селскостопанските пазари. Ето защо нито изложените от Кралство Испания доводи, нито съдържащите се в преписката данни позволяват да се приеме, че като е изискала ОП да докаже, че е направила разходите, възникнали в резултат на екологичното управление на опаковането, Комисията е нарушила принципа на пропорционалност.

37 В заключение, тъй като нито един от доводите, изложени от Кралство Испания в подкрепа на първото правно основание, не е основателен, правното основание следва да се отхвърли.

*По второто правно основание*

38 Във връзка с второто правно основание страните спорят по същество относно това дали член 14 от Регламент № 1432/2003 се прилага единствено по отношение на физическите или юридическите лица, производители на плодове и зеленчуци, чието сдружение представлява ОП като ОР SAT Royal, или също и по отношение на физическите или юридическите лица, които контролират капитала на членовете, когато те са юридически лица.

39 На първо място, следва да се припомнят разпоредбите, които са от значение за разглеждане на второто правно основание.

40 Член 11, параграф 1, буква г), точка 3 от Регламент № 2200/96 гласи:

„За целите на настоящия регламент „[ОП]“ е всяко юридическо лице:

[…]

г) чийто устав предвижда:

[…]

3) правила, които позволяват на производителите да контролират по демократичен начин своята организация и вземаните от нея решения;

[…]“.

41 По силата на съображение 14 от Регламент № 1432/2003:

„За да се гарантира, че организациите на производители действително представляват минимален брой производители, държавите членки вземат мерки да гарантират, че малцинството членове, които могат да произвеждат по-голяма част от продукцията в [ОП], не контролират неправомерно нейното управление и функциониране“.

42 Член 4 от Регламент № 1432/2003, озаглавен „Минимален размер на организации на производители“, предвижда в параграф 1:

„Минималният брой членове, посочен в член 11, параграф 2, буква а) от Регламент […] № 2200/96, се определя на пет производители [от] категория“.

43 Член 13 от Регламент № 1432/2003, озаглавен „Членове [които не са] производители“, гласи:

„1. Държавите членки могат да определят дали и при какви условия всяко физическо или юридическо лице, което не е производител, може да бъде прието за член на [ОП].

2. При определяне на условията, посочени в параграф 1, държавите членки гарантират съгласно член 11, параграф 1, [букви] а) и г), [точка] 3 от Регламент [№ 2200/96], че:

[…]

б) уставите на [ОП] съдържат правила, които позволяват на членовете производители да контролират организацията си и решенията ѝ по демократичен начин.

[…]“.

44 По силата на разпоредбите на член 14 от Регламент № 1432/2003, озаглавен „Демократичен контрол на организациите на производители“:

„1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да избегнат всяка злоупотреба с власт или влияние от страна на един или няколко от производителите по отношение на управлението и функционирането на [ОП].

2. Никой член на ОП не може да разполага с повече от 20 % от правата за гласуване. Въпреки това, държавите членки могат да увеличат този процент до максимум 49 % пропорционално на приноса на член на организацията в стойността на търгуваната продукция на [ОП]“.

45 На второ място, в светлината на тези текстове следва да се разгледат изложените от Кралство Испания доводи в подкрепа на второто правно основание, което се разделя на две части.

46 Що се отнася до първата част, изложена като главно искане, Кралство Испания упреква Комисията за това, че приема, че едно и също физическо лице, което не е производител, контролира четири от деветте юридически лица, членове на OP SAT Royal, и то, тъй като това физическо лице държало 76 % от капитала на едно от тези четири юридически лица и близо 100 % от капитала на останалите три и следователно не се съобразила с посочените по-горе разпоредби на членове 13 и 14 от Регламент № 1432/2003. Всъщност според Кралство Испания истинските членове на тази ОП били единствено тези девет юридически лица, а именно търговски дружества, и всяко от тях притежавало в съответствие с посочените по-горе разпоредби по-малко от 20 % от правата за гласуване.

47 Следва във връзка с това да се отбележи, че от припомнените по-горе в точки 40—43 разпоредби от Регламенти № 2200/96 и № 1432/2003 ясно личи, че правната уредба на Съюза относно ОП цели да гарантира тяхното демократично функциониране чрез два принципа.

48 От една страна, съгласно разпоредбите на член 11, параграф 1, буква г), точка 3 от Регламент № 2200/96 членовете производители на ОП трябва да контролират своята организация и вземаните от нея решения. Впрочем този принцип се потвърждава изрично от специалните разпоредби на член 13, параграф 2, буква б) от Регламент № 1432/2003.

49 От друга страна, от член 4 и от член 14, параграф 2 от Регламент № 1432/2003 следва, че сред членовете на ОП трябва да има поне петима производители и че никой от тези членове не може по принцип да има повече от 20 % от правата за гласуване. Тези разпоредби са в съответствие с желанието, изразено в съображение 14 от Регламент № 1432/2003, така както е цитирано по-горе в точка 41. Безспорно е освен това, че посочените разпоредби се прилагат не само по отношение на членовете физически лица, но също и по отношение на членовете на ОП юридически лица и че в настоящия случай всеки от тези членове има един глас в OP SAT Royal.

50 Когато държавите членки контролират демократичното функциониране на една ОП обаче, не може да се пренебрегне самоличността на физическите или юридическите лица, които притежават капитала на членовете на ОП. Всъщност без такава проверка е възможно зад посочените членове да се крие едно и също физическо или юридическо лице, което има голямо мнозинство, дори притежава целия капитал на няколко от членовете на ОП, и по този начин има право на контрол върху тях, именно върху процеса на взимане на решения.

51 При такива обстоятелства би имало опасност да се заобиколи вторият от описаните в точка 49 по-горе принципи, доколкото явният брой на членовете на ОП няма да отразява точно броя на реално независимите членове на ОП.

52 Този довод не може да бъде оспорен с аргумента, че съответното физическо лице в случая не е производител. Напротив, следва да се отбележи, че при обстоятелствата в настоящия случай членовете на OP SAT Royal са производители. Ето защо следва да се приеме, че фактът, че съответното физическо лице, което не е производител, има голямо мнозинство, дори притежава целия капитал на няколко от членовете производители на OP SAT Royal, води до нарушаване на описаните по-горе в точки 48 и 49 два принципа, въведени в законодателството на Съюза, за да се гарантира демократичното функциониране на ОП. Всъщност при такова положение не само в нарушение на втория принцип, описан по-горе в точка 49, явният брой на членовете на ОП не отразява точно броя на действително независимите членове на ОП, но освен това, в нарушение на първия принцип, описан по-горе в точка 48, тъй като някои от членовете производители са контролирани от лице, което не е производител, правото на контрол върху ОП и взиманите от нея решения в действителност не се упражняват само от членовете производители.

53 От изложените по-горе съображения следва, че обратно на това, което поддържа Кралство Испания, Комисията с основание приема, че за да се гарантира демократичното функциониране на ОП, следва да се взима предвид самоличността на физическите или юридическите лица, които контролират членовете на ОП.

54 Ето защо първата част от второто правно основание следва да се отхвърли като неоснователна.

55 Що се отнася до втората част от второто правно основание, повдигната при условията на евентуалност, Кралство Испания поддържа, че Комисията е допуснала грешка при преценката по отношение на процента на гласовете, притежавани косвено от едно и също физическо лице в OP SAT Royal. Така Комисията неправилно приела, че в случая посоченото лице контролира четирима от всичките девет членове на тази ОП. Кралство Испания обаче поддържа, че това физическо лице, което не е производител, контролирало само трима от тези девет членове на ОП. Кралство Испания твърди по този начин, че процентът на притежаваните косвено от същото това физическо лице гласове в OP SAT Royal не бил 44,44 %, а 33 %. А последният посочен процент отговарял на максималното количество права за гласуване, увеличено от Кралство Испания въз основа на разпоредбите на член 14, параграф 2 от Регламент № 1432/2003.

56 Достатъчно е във връзка с това да се отбележи, от една страна, че дори да се предположи, както поддържа Кралство Испания, че съответното физическо лице контролира само трима от всичките девет членове на ОП, от приложените към писмената защита документи се установява, че частта от производството, изтъргувана от тези три юридически лица, възлиза на 11,8 % от стойността на производството, изтъргувано от ОП, и че, от друга страна, тези числа не са оспорени от Кралство Испания.

57 По силата на разпоредбите на член 14, параграф 2, второ изречение от Регламент № 1432/2003 обаче увеличаването от държава членка на максималния процент от 20 % от притежаваните само от един член права за гласуване трябва да бъде пропорционално на приноса на този член в стойността на изтъргуваната от ОП продукция.

58 В резултат на това, както изтъква Комисията, ако разглежданото физическо лице в случая контролирало само трима от всичките девет членове на OP SAT Royal, тъй като всеки от тях имал един глас в ОП, това физическо лице щяло да притежава 33 % от правата за гласуване, безспорно отговарящи на определения от Кралство Испания максимален размер, но представляващи значително по-висок дял от частта от стойността на продукцията, притежавана от трите юридически лица, които то контролирало в рамките на ОП.

59 При тези обстоятелства Кралство Испания би трябвало, в съответствие с разпоредбите на член 14, параграф 1 от Регламент № 1432/2003 и за да гарантира демократичното функциониране на ОР SAT Royal, да вземе необходимите мерки, за да не допусне посоченото физическо лице да контролира повече от 20 % от правата за гласуване в рамките на ОП.

60 От изложените по-горе съображения следва, че втората част от второто правно основание е неотносима и че второто правно основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

61 В заключение жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

**По съдебните разноски**

62 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Кралство Испания е изгубило делото, в съответствие с искането на Комисията следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Обявено в публично съдебно заседание в Люксембург на 6 март 2012 година.

Подписи